

Šta anđeo Gabrijel radi danas?

„I odgovarajući reče anđeo Zahariji: „Ja sam Gabrijel što stojim pred Bogom i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost...“ (Lk.1,19)

Navedeni bibl. tekst opisuje događaj kad je anđeo Gabrijel Zahariji najavio rođenje Ivana Krstitelja. Šest meseci kasnije isti anđeo najavljuje Mariji rođenje Isusa. Oba ovde najavljena rođenja su nešto natprirodno. Rođenje Ivana, pošto mu je majka ne samo bila nerotkinja, nego je već i bila u godinama starosti kad žene više ne ostaju trudne. Isusova majka je bila još djevoja a Gabrijel joj najavljuje trudnoću i rođenje sina, bez da je imala odnos sa svojim vjerenikom. Ne samo da ovo najavljanje čini jedan od Boga direktno odposlani anđeo, već i okolnosti ovde najavljenih natprirodnih rođenja dokazuju da se tu radi o jednoj „višoj sili“.

Koje značenje pripisuje Biblija Isusovom rođenju, životu i smrti? Neopisivo veliko. I koliko god da o tome još razmišljamo, govorimo i pišemo, mislim da naš ljudski vijek nije dovoljan da sve shvatimo. I mislim da ni naš ljudski razum nije dovoljno sposoban da sve potpuno razumijemo. No ono što je za čovjeka zaista bitno, to je toliko jednostavno, da to već jedno predškolsko dijete može da razumije i prihvati.

Koje značenje pripisuje Biblija Mariji, Isusovoj majci? Jako malo. A tradicionalne crkve Mariju danas našalost obožavaju, imam dojam, više no Isusa, i možda čak i više od Nebeskog Oca. Iz ove činjenice postaje jasno, da očividno ni Božji neprijatelj nema ništa protiv toga da se Mariju štuje. A to je ujedno najbolji dokaz, da je štovanje Marije, kako se to u tradicionalnim kršćanskim crkvama praktikuje, jasno krivovjere. Protiv krivovjere se sotona ne bori; još ga i pospješuje. Ipak, pri tome nesmjemo zane-mariti ono u čemu nam Marija, Isusova majka, može i treba biti ugledom; njenu spremnost da prihvati od Boga joj namijenjen zadatak; unatoč opasnosti po vlastiti život (njena trudnoća bi za druge bio dokaz preljube, a takve su u ono doba kamenovali), a u najmanju ruku da ju njen vjerenik napusti i da doživotno nosi sudbinu odbačenosti od rodbine i društva.

Međutim, dok sam danas taj biblijski tekst čitao, nadođe mi pitanje, šta anđeo Gabrijel danas radi. U starozavjetno vrijeme je očigledno on bio taj, koji je prorocima posredovao spoznaje o posljednjem vremenu, o spasenju, pa time i o Kristovoj ulozi (vidljivo u knjizi proroka Danijela).

Predpostavljam da će u vrijeme završetka našeg doba anđeo Gabrijel opet imati neke važne poruke za nas (vidi Otkrivenje Ivanovo, već prema razumijevanju). U vrijeme onog prvog Božića je Gabrijel bio taj, koji je najprije Zahariji najavio rođenje Ivana Krstitelja, a Ivan je trebao Isusu „pripremiti put“. Onda najavljuje Mariji rođenje Isusa, a kroz nju je Isus trebao da dođe na naš svijet, za sve ljude. Ali, da li je anđeo Gabrijel time zauvijek završio svoj zadatak najavljanja? Šta anđeo Gabrijel danas radi?

Koja je razlika između vremena kada su živjele Elizabeta i Marija i danas? Danas kao i onda vlada u svijetu grijeh i bezakonje. Boga ljudi nisu samo zaboravili nego i svjesno izbrisali iz svog razmišljanja, iz svojih planova i odluka; iz svog života. U ovu situaciju ljudima dolazi sam Bog u osobi jednog nekog djeteta, što na Golgoti postaje Spasiteljem ljudi. Gabrijel je Zahariji najavio sina, Ivana, koji će narod pripremati za dolazak Mesije. Mariji je Gabrijel najavio dolazak Spasitelja za sav svijet. No izgleda da je Gabrijel Mariji posredovao još jednu poruku koja je vidljiva tek iz njenog hvalospjeva kad je boravila kod Elizabete. Ona počinje da veliča Boga i kaže: „Obradova se duh moj Bogu Spasu mojemu!“ Ovdje više nije riječ o Spasitelju svijeta, već o jednom ličnom Spasitelju. Samo nekoliko riječi kasnije dolazi ovo još jednom do izražaja: „I milost je njegova od koljena na koljeno, onima koji ga se boje.“ Nema sumnje, Bog želi da spasi cijeli svijet, ali ovo se ispunjava samo na onima, „koji ga se boje“. „Bojati se Boga“ je starozavjetni izraz za isto šta danas razumijemo pod ličnim prihvatanjem i vjerovanjem Krista. Isus je Spasitelj cijelog svijeta, ali ovo se može ostvariti samo na onima koji to za sebe lično prihvate. (Po istoj logici, kao što je moguće samo onog utopljenika spasiti, koji je spreman da prihvati ispruženu mu ruku). Već kao mladić sam u svoju ondašnju zbirku izreka zapisao: „Šta ti vrijedi da se Isus rodio za cijeli svijet, ako se nije rodio i u tebi?“ U biblijskom izvještaju je Zahariji i Mariji obećan Spasitelj svijeta. Lični Spasitelj još nije mogao biti obećan, jer je Golgota tada još ležala u budućnosti. Spasenje čovjeka je omogućeno tek kroz Kristovu zastupničku smrt na Golgotskom križu. (U spomenutu zbirku sam svojevremeno i zapisao: „Na Božić je Bog otkriniu vrata neba, a na Golgoti ih je sasvim otvorio!“) Ono što čovjeka odvaja od Boga, čovjekov grijeh, bilo je uklonjeno tek kroz preuzimanje čovjekove kazne od strane raspjetog Krista. Prije no što je

Krist umro, ni čovjek još nije mogao „sa Kristom i umrijeti“. Tako sam došao na ideju, da anđeo Gabrijel od onda ide svijetom i traži „Ivane Krstitelje“, koji će biti spremni da danas pripremaju put za rođenje Isusa u srcima ljudi, znači za lično prihvatanje Krista. Isto, i da traži „Marije“, kroz koje će se Isus danas roditi u srca njihovih susjeda, poznanika, članova njihovih obitelji, kolega na radnom mjestu...

I ove će se godine širom kršćanskog svijeta proslavljati rođenje „Spasitelja za sav svijet“. A i ove će godine anđeo Gabrijel možda uzalud tražiti „Ivane Krstitelje“ za pripremanje puta Isusu da se rodi i u srce mog bližnjega. I ove će godine Gabrijel tražiti „Marije“ da kroz njih dođe Isus u život njihovih prijateljica. Hoće li naći koga? Hoće li u meni naći spremnost i da kažem: „Evo sluge Tvog, evo sluškinje tvoje, Gospode, neka mi bude po riječi tvojoj!“ Neću li ja i ove godine u stresu božićnog slavlja propustiti da prepoznam kad me anđeo Gabrijel posjetio i htio mi prenijeti poruku Onoga pred čijim tronom on stoji? Prorok Danijel je primijetio Gabrijelovu posjetu dok je bio na molitvi. Zaharije je uočio Gabrijela dok je služio u hramu. Marija je shvatila Gabrijelovu poruku zato što je živjela u stalnom iščekivanju Mesije. Ako neko ne živi u ovom istom duhovnom stavu molitve i iščekivanja, onda teško da će primijetiti „Gabrijelovu posjetu“. Vjerovatno će promašiti i božićni događaj u svom srcu.

No i ako ko čuje „Gabrijelov glas i poziv“, treba i da bude spreman, da kao Ivan Krstitelj na sebe uzme odricanje, (gdje je potrebno sve do pustinjačkog života) da bi mogao pripremati put za Krista. I treba da bude spreman da kao Marija na sebe uzme riziko rугanja i odbacivanja, (štaviše i gubitka vlastitog života) inače teško da će se kroz njega Isus roditi u životu njegovih bližnjih. Ko nije spreman da Kristovo rođenje na taj način proslavlja, tj. da priprema put Kristu za svoje bližnje, i ko nije spreman da bude „Marija“ kroz koju će Isus drugima doći, taj božićnu poruku nije razumio kako treba. Ali onda mu ni Božić ne može biti sretan. A SRETAN BOŽIĆ želim svima koji ovo pročitaju. Kroz Mariju je Isus došao za sav svijet. A kroz Tebe želi Isus da dođe Tvom bližnjemu. Budimo mi danas Kristove „Marije“, budimo „današnji Ivan Krstitelj“! Neka milostiva ruka našeg Spasitelja bude i ostane nad svima vama. Vaš u Kristovoj ljubavi, brat Branko (u ulozi anđela Gabrijela i u iščekivanju drugog Kristovog dolaska!)

Ev. po Ivanu 10:29-30

Govornik na konferenciji je bio brat Žarko Đorđević

Zahvalni smo Gospodu, da smo po njegovoj velikoj milosti mogli održati ovu konferenciju, kao i za ovaj ponovni susret a naročito za duhovnu okrijepu i ohrabrenje kroz dragog nam brata Đorđevića.

Ovakvi susreti se održavaju već skoro pola stoljeća na slavu našeg Gospoda a nama za ohrabrenje i duhovni rast. Bio je to poseban događaj, vidjeti ponovo draga lica poznate Braće i sestara a posebno ozarena lica mladih ljudi, ispunjenih radošću u Gospodu. U ovoj oazi mira, okruženoj Gospodnjim djelima smešten je ovaj kršćanski dom u kome se slavi Bog za sve što nam daje i čime nas okružuje. Divno je biti zajedno u Božjoj prisutnosti i zato neka mu je slava i hvala!

Brat Đorđević nam nije nepoznat. Bio je već tu pre mnogo godina a ovaj put nam je govorio na temu sigurnosti spasenja. **ŠTA JE ZAPRAVO SIGURNOST SPASENJA?**

U svijetu u kome se sve nezaustavljivo brzinom menja, dobro je stati i razmisliti šta je danas još sigurno? Kada se brakovi i porodice raspadaju, čak ni karijera ne pomaže, financije postaju nesigurne, zdravlje može preko noći da dođe u pitanje, na čemu onda temeljiti svoj život?

U prvom predavanju brat je naglasio da prava sigurnost **JESTE ODNOS SA ŽIVIM BOGOM!** Bog živi sa mnom i ja živim za Boga. Sigurnost spasenja jeste snaga i život koji imamo u Kristu a posebno kada tu sigurnost crpimo od Krista. Onda je život sretan, veseo i siguran i ima svoj smisao. Ta sigurnost s Bogom nas čuva od samopravednosti i ne trebamo se nikome dokazivati. Kada sigurnost crpimo od Krista, onda svako dokazivanje nestaje. To čini čoveka spontanim i iskrenim kao i da zrači Kristovim mirom, radošću, ljubavlju i zadovoljstvom.

Sigurnost nas vodi kroz život delotvornosti i neodoljive ljubavi za Gospoda i ljude oko nas. Često puta se pitamo zašto me Bog toliko ljubi ali je najdivnije kada ga osobno doživljavamo. Bog nas ne ostavlja. Dao nam je Duh Svetoga da donosimo rod za Njega. Zahvaljujmo Isusu što u ovome svijetu u kome se sve ljulja On ostaje isti, siguran oslonac i nepomična stijena.

Brat je u drugom predavanju još jednom naglasio naš odnos prema Bogu i Božiji odnos prema nama, svojoj djeci, rekavši da je sigurnost utemeljena na istorijskoj činjenici da se Isus rodio, živeo, umro i uskrsnuo! Evandjelje je „eksploziralo“ širom cijelog svijeta, rođena je Kristova Crkva, Duh Sveti je sišao sa neba i živi u nama. Tu činjenicu ne može niko poreći, uprkos mnogim pokušajima. Nije se to desilo negdje skriveno, već je to bio realan istorijski događaj. Postoji precizirano mjesto i vrijeme, poput rod-nog lista koji sadrži ime i prezime, mjesto, datum i sat rođenja, pa čak i identifikacioni broj. To je neporecivo i nepogrešivo!

Pobjednik maratonske trke je onaj koji prvi protrči kroz cilj a ne onaj koji se zaustavi na pola puta ili čak pred samim ciljem sustane i odustane.

Da ne bi u ovome svijetu uzburkanom raznim naukama i mi došli u stanje da nam se tlo pod nogama poljulja a mi posustanemo, potrebno je preispitivanje i korigovanje.

Na to nas opominje Sveto Pismo i poziva da tražimo sigurnost i težimo za njom, da se držimo čvrsto KRISTA i Njegove reči, da čeznemo za zajednicom Božije djece sa verom u Onoga koji nas je pozvao i obećao da će nas održati uz napomenu da se čuvamo duhovne slabosti i ispovedamo se jedan drugome.

Preispitujmo se pred Bogom jer Božija volja je naša sigurnost imajući u vidu tekst iz Kol.2:1-3. Upamtimo da je sigurnost (spasenja) odnos utemeljen i građen na čvrstoj veri i na Stijeni koja je Krist!

Na času evangelizacije, brat je naglasio da moramo znati izlaz iz raznih situacija, kako se ponašati u slučaju nesreće, nastale pod raznim okolnostima. Nema mesta pitanju ko je kriv. Nemojmo davati svoje komentare, uprkos onima koji su spremni reći: „Pa i vama se to dešava!“ Mi bi morali pokazati IZLAZ iz te situacije jasno i glasno. Evandjelje nas na to poziva. Moramo znati pokazati istinu. Odluka je osobna i važna i to odmah-sada, ne sutra. Stisnuta ruka uvek gubi, dok otvorena prima-dobija.

Brat je napomenuo da će doći do otpada od vjere. Isus to daje u slici žita i kukolja. Apostol Ivan to navodi u svojoj poslanici (1.Iv.2;19).

Ponekad se pitamo kako to da dolazimo do različitih zaključaka a čitamo isti tekst iz Biblije.

Otpad od vjere je životna stvarnost. Isus je veoma jasan kada govori u evandjelju po Mateju 13;21-23. Iz tog razloga je potrebno samoispitivanje. Najbolji test za to je test ljubavi. Imam li Kristovu ljubav u sebi, kako i koliko cijenim sestru ili brata, moga bližnjega, kao i to da li im praštam. Evandjelja i poslanice su napisani kao hitna pomoć. Šta to znači - dobro znamo!

Kako prepoznati otpad?

a) Lažna učenja

b) Poricanje Gospoda

Nemojmo biti lakovjerni. Mi vidimo teški rat sa đavolskim silama tame i velikim zlom. Đavo želi rat, smrt, uništenje, cijepanje (crkve), opadanje (braće) itd. **BUDIMO OPREZNI!** Brat Đorđević ne samo da nas je kriepio kroz Božiju riječ već i mnogim pjesmama koje je sam napisao i pjevao, pa nas je time veoma obradovao i ohrabrio.

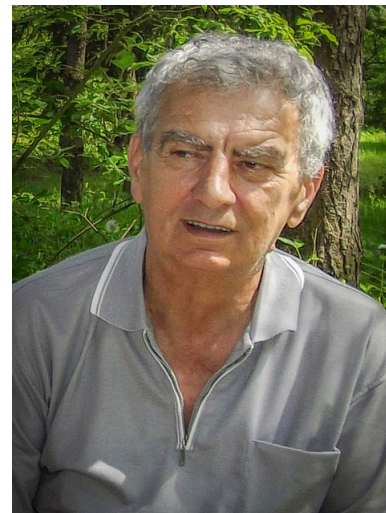
Malo je reći: „Hvala ti brate za tvoj doprinos!“ Ova konferencija je bila lijepa i blagoslovena uz Božiju reč i pjesme na hvalu našem Gospodu. Hvala i tvojoj supruzi na iskrenom svedočanstvu obraćenja Gospodu. Hvala i članovima odbora na njihovoj žrtvi i doprinosu u organiziranju konferencije.

Ostanimo otvoreni i iskreni, ponizni i gorljivi u službi za Gospoda!

Molimo se jedni za druge!

Vaša u Kristovoj ljubavi,

sestra Smilja Podunavac.

Naš dragi otac, Obren Djordjević, rođen 23.11.1942 god. u Kladovu, je 27.09.2019 otišao kod Isusa u večnost.

Posle mamine smrti, 14.12.2016, je jako tugovao za njom i kroz to oslabio.

Ali zadnjih meseci mu se opet vratila volja i snaga za život, tako da nas je njegova smrt, zbog sepse koja je nastala, jako iznenadila i šokirala. Teži nas to, što znamo, da je sada kod Gospoda i smeli smo videti, kako je Gospod zadnjih meseci u njemu delovao.

Srce mu je bilo puno ohrabrenja, utehe i mira Božijeg. Puno je čitao u Bibliji i shvatio njenu dubinu.

Bog mu je otvorio oči o sebi, o Bogu i čovečanstvu, tako da je doživeo oslobodjenje nekih tereta.

Mi ćemo našeg tatu i dalje nositi u našem srcu i uvek se rado setiti njegove duhovitosti i energije, njegove radoznalosti u svim područjima, njegovog humora, koji je često bio začinjen sa zdravom ironijom, njegove ljubavi za svoju porodicu, prirodu i druženje.

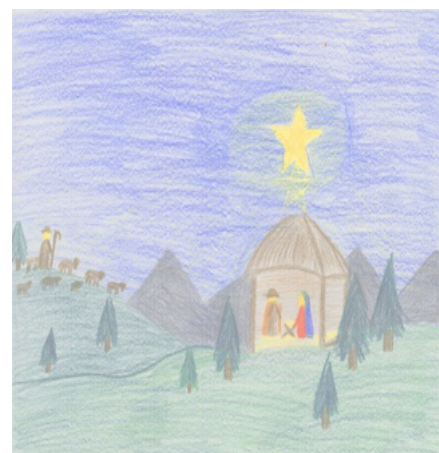
Imao je obdarenost za jezike, pisanje, crtanje, filigranske radove, kuvanje i što šta više.

Može se reći, da je bio naš „Allrounder“.

Spolja je delovao čvrsto i snažno, ali u dubini duše je imao toplo srce i rado nam davao dobre savete.

Kao takvog ga želimo zapamtiti.

Sa tugom u srcu, ali od Boga utešeni, ostaju ćerka Branka sa Wolfgangom i sin Saša sa Teom.

Blagoslovljene Božićne praznike i srećnu Novu 2020. godinu želi Vam Odbor!

Informacije sa sastanka Odbora!

Ovogodišnji sastanak Odbora je bio održan 3.11. u Friolsheimu. Kao prvo, imali smo uzrat na prošlu konferenciju i također govorili o sljedećoj „jubilarnoj“ **Konferenciji koja će biti sledeće godine od 29.05-1.6.2020.** Na sastanku Odbora su bili prisutni svi članovi: Dejan, Antonija, Branko, Ondrej i Marija. Već smo dobili saglasnost našeg predavača za narednu konferenciju. Biće to brat Zoran Tornjanski iz Kikinde. Lozinka Duhovske Konferencije 2020 glasi: **“Gospod nam je do sada pomagao”**

1.Samuel 7.2.

Za ovaj tekst smo se odlučili, jer puno kaže. Svih tih godina nas je Gospod vodio i blagosiljao. Mnoga braće i sestara su bili u Odboru i omogućavali svima nama bezbrižne dane u slavljenju, molitvi i Božjoj reči. Ovom prilikom veliko HVALA!

Takođe smo došli do zaključka, da sa ovom konferencijom želimo da završimo naš rad kao Odbor.

Ustupamo mjesta novoj generaciji ili onima koji su spremni da nastave naš rad. Naravno, daćemo sve od sebe da nam i ova konferencija bude svima na blagoslov. Na konferenciji će biti održan sastanak saradnika gde će biti mogućnost dati predloge za nove članove Odbora i zaključno će biti izabran novi Odbor. Draga braćo i sestre, razmišljajte i molite se ko će sljedećih godina da nam služi i organizuje naše konferencije. Na sastanak saradnika ste svi pozvani da date predloge za nove članove, ali na kraju će svaki predloženi sam da odluči da li će prihvatiti ovu službu ili ne.

U ime Odbora, želim svima blagoslovljene božićne praznike kao i sretnu novu godinu.

U ime odbora,

sestra Marija

